

kraamd moet weinig kennis van 't leven hebben. Denkt hij dan dat wij niet zien hoe sommige rijken hunnen tijd slijten en het geld verbrassen, dat niet zij, noch zelfs hunne ouders, maar de werklieden hunner ouders soms hebben gewonnen?

Zien wij niet dat sommige personen te lui om te werken en te dom om hun verstand te ontwikkelen, het geld gewonnen op den arbeiders van hongerlijders, verteren met paarden, vrouwen, enz., enz.

Wij begrijpen dat zulk ras schrik heeft van den persoonlijken dienst en dat ze reeds huilen als bezetenen, omdat de burgerwacht wat strenger dreigt te worden, maar wij begrijpen niet dat men onder voorwendsel de democratie te verdedigen, aan de rijken het ontvluchten hunner vaderlandsche plichten komt verontschuldigen. Doch men doe wat men wil, meer gelijkheid zal er komen.

Meesterkerke. — De straat op. — Hier heeft men twee ouderlingen uit hun huis gezet, die er meer dan eene halve eeuw gewoond en gezwogen hebben zonder ooit een cent schuld gemaakt te hebben.

Het goed is van eigenaar veranderd — het is eigendom der... armen geworden en daarom alleen moesten de oude sukkelaars op straat!

Daar, op hun gedoentje, waar zij zoolang samen gewerkt en gezwogen hadden, waar zij alles gewend waren en waar alles hen gemakkelijker viel, daar konden de sukkelaars nog wel een tijdje aan droogenbrood geraken, maar dat mocht niet, zij moesten er uit en... waar naartoe?

Gedurende eene halve eeuw hebben zij regelmatig betaald en verscheidene keeren de waarde van den boel uitgekeerd en nu worden zij ten voordeele van den... arme op straat gejaagd!

Hoe schandelijk! En hoe logiek!

De Armenkamer zal misschien meer moeten betalen om de oudjes uit te besteden dan de pachten van het gedoentje bedragen!

Iseghem. — Zou het waar zijn? — Men vertelt hier overal de volgende historie:

Over een jaar is er hier door het springen van een stoomketel een proces ingespannen.

Welnu, eerst kreeg de eigenaar 6 maanden gevang, de knecht 3 maanden en de leveraar niets.

Men ging in beroep en daar kreeg de knecht maar eene maand, de baas 6 maanden en de leveraar ook 6 maanden.

Men wilde in cassatie gaan, maar dit werd verworpen.

Nu schijnt het dat de baas en de knecht alleen hunne straf moeten doen, en dat door tusschenkomst van eenen hooger ambtenaar de leveraar op vrije voeten mag loopen.

Mechelen aan de Maas. — Volksvrienden. — Het gemeentebestuur heeft een veldwachter aangesteld met de kolossale jaarwedge van 350 fr.

De katholieken toonen alzoo weer eens te meer dat zij de « ware volksvrienden » zijn.

Brée. — Verbod. — Het gemeentebestuur heeft verboden te dansen, uitgenomen op kermis, St-Nikolaas en Vastenavond.

aan haar hart mag geprand houden? Ach, de rijke zoon koopt zich vrij voor een handvol gelds: zooveel dikwijls als hij in eenen nacht door het vermaak verbrast. Hij leeft in weelde voort zonder iets te doen, en het aangeleerde beroep van den mindere, dat het brood moet geven aan zijne grijze ouders, wordt verwaarloosd...

— Ha, magister, gij preekt de gelijkheid.

— Ach ja, meester; voor de wet en voor God, zijn wij kinderen van eenen en denzelfden vader... Jaarlijks eischt men den bloei onzer burger-jongelingschap, de liefde en het bloed des volks, en zij komen terug, die armen! afgeleefd, of aan oogziekten lijddende, of verminkt en voor hun geheel leven ongelukkig gemaakt. Ga onze hutten rond: hier strompelt er een op krukken; daar zit er een ziek en bleek; ginds wordt er een half blind rondgeleid. Elders is het een twistzoeker, een drinker, een hater van den arbeid; hij is het verdriet, de nagel aan de doodkist der moeder. Geene zijn zoo eenvoudig, zoo rein en kuisch meer, als toen zij leengingen. Sommigen noemen dat beschaving; ik noem het verbastering...

— Ho! magister, gij doet daar een sermoen dat ik u aanraad te komen doen als ik 's avonds den slaap niet vatten kan... Waar denkt gij aan, magister? Gij staat stil en plooit de knien, alsof gij een smeekgebed op den natten grond wildet doen.

— Ik ben afgemat... ik ben vermoeid... zeer vermoeid, meester — en de arme man wierp een benijdend blik achter op het

Chinay. — *Krach.* — 2 1/2 miljoen. — De notaris D..., alhier, vertrok in april naar Brussel en werd er nadien door *delirium tremens* aangetast. Men sloot hem op in een zinneloosengesticht.

In zijn kantoor bestatigde men later meer dan 200 misbruiken van vrouwen en een passief van 2 1/2 miljoen frank.

Het parket van Charleroi onderzoekt deze geruchtmakende zaak.

Maar wanneer men bewezen heeft dat de notaris een aftroggelaar is, zullen de dutsen dan hunne centen terug hebben?

Vlamertinghe. — O! die zachtmoedige papen. — Gij, gezellen der steden, zoudt niet kunnen begrijpen hoe de ellende heerscht op den buiten en bijzonderlijk op onze parochie.

Gebrek aan werk, vervolgingen voor al wie niet wil knielen voor onze papen, ziedaar gansch onzen bloeienden toestand en 't staat niet om te beteren, integendeel.

Maar indien alle Vlamertinghenaars zoo goed als wij konden verstaan, dat de omkeering onzer rotte maatschappij alleenlijk mogelijk is door sociale wetten, dan zou iedereen socialist worden zooals wij.

Twee boeren.

Aalst. — *Christelijke broederlijkheid.* — Men leest in *Het Land van Aalst*, het orgaan van pastoor Daens:

« Ongehoorde tegenwerkingen. — 't Is schrikkelijk! 't is nooit gebeurd in de wereld! die haat! die wraakneming!... Nu zelfs dat wij aangesloten zijn... Rond Aalst is een Parochie waar een jachtbond rondloopt met 'ne lijst der inschrijvers van 't Land van Aalst dien lijst heeft hij verraderlijk gekregen; hij zegt aan de menschen: Ge moet 't Land laten varen of als er u iets voorvalt, of zelfs als gij te reklameeren hebt voor de schatting, gij kunt niet geholpen worden... Menschea, is dat niet wraakroepend? 't Is laster en dieverij... Onrechtvaardigheid baat niet; de Vlamingen verdragen geen moeiale-rij en geen slavernij; z'hebben een heerlijk hert... In d'huizen durven gaan en de menschen leugens wijs maken, dreigen, dwingen zelfs, foei... Vrienden, let op zulke haatdragende verfoeilijke mannen; ze zullen slecht eindigen. Wij betrouwen op God, op het Christen Volk en op ons goed Recht. »

Leuven. — *Eischen der landbouwers.* — *Vermindering der grondlasten.* — Niets is rechtvaardiger dan de herziening van het cadaster. Immers al de landen hebben 1/3 of 1/2 hunner waarde verloren, dus moet men ook de grondlasten met 1/3 of 1/2 verminderen; de bosschen daarentegen zijn zeer veel in waarde vermeerderd, en om het hout nog duurder te maken, hebben ze nog eene belasting gestemd op het vreemd hout. Waarom gebeurt deze herziening niet? Hewel, de bosschen behooren alleenlijk aan de rijke kapitalisten. Ziehier een klein voorbeeld waaruit duidelijk blijkt dat de landbouwers veel bij de herziening zouden winnen: De gemeente B., rond Leuven, moet aan Staat, provincie en gemeente jaarlijks voor grondlasten de som van 44.469,19

zadel, als smeekte hij voor een oogenblik eene plaats.

— Welnu, rust dan, heer Ivo; antwoordde de Hikpik lachend, als had hij er genoeg in den ouderling in het slijk te zien vallen — rust dan maar, beste vriend.

— Dat zal ik doen! had de schoolmeester zuchtend geantwoord, en liet zich bibberend op eenen steen nederzakken. Hij staarde den zwarten, onbarmhartigen man achterna en fluisterde zacht tot zich zelven:

— Wat is hij gelukkig! Hij zal zijnen zoon aan zijne zijde mogen houden, hem beminnen en opkweken; maar menschen die geene fortuin hebben moeten hun kind afstaan alsof het hun niet toebehoorde. Men zegt, dacht Ivo voort, men zegt in het dorp veel kwaad van den zwarten man; men zegt dat hij door kuiperijen zijnen zoon van de bloedbelasting wist vrij te maken... Dubbel schrikkelijk! Dan is de wet niet alleen onrechtvaardig in haar grondbegin, maar dan is zij het nog in hare uitvoering... Maar zulke schelmerij kan er toch niet gepleegd worden, Ivo!... Zouden er zulke schurken bestaan onder die welke het staatsbestuur aanstelt om de wetten uit te voeren?... Men zegt toch dat het zoo is... Tony heeft geene gebreken; zijne wangen blozen, zijne oogen glinsteren als perels... Ivo, Ivo!... sprak hij plotselings; gij vergeet hoeveel slechte menschen gij ontmoet hebt, toen gij in de rijke wereld waart! Misschien zelfs is zulke daad maar een nietsbeduidend geval.

— Dat is ijselijk!...

(W. V.)

frank betalen. Eene hertogin, die er bosschen bezit en eigenares is van 1464 hectaren (gij ziet, zij is zeer arm), betaalt 12,269 99 fr. Zou men geene belasting op het inkomen van zulke arme dutsen mogen stellen? Al de andere menschen van B. betalen dus de som van 44,469 19 — 12,269 99 = 32,199 20 fr.

De hertogin betaalt bijgevolg de somme van 12,269 99 : 1464 = 8,38 fr. belasting per hectare en de andere menschen moeten betalen 32,199 20 : 2225 = 14,42 fr. per hectare, 't is te zeggen dat de arme dutsen 5 94 fr. per hectare meer moeten betalen dan de rijke hertogin.

Welnu, indien de wet Henricot doorgegaan was, dan zouden de landbouwers de helft moeten betalen van 32,199 20 fr. of 16,099 60 fr.; integendeel zou de hertogin 1/3 meer moeten betalen of 4066 99 fr. Dus de boeren 16,099 60 fr. minder en de hertogin 4066 99 fr. meer.

Gij ziet het, boeren, de katholieken willen niets voor U doen; zij zijn goed om U veel te beloven, om U in de onwetendheid te houden en U op te maken tegen de socialist, die uwe ware vrienden zijn, die U veel minder zullen doen betalen en de belastingen stellen zullen op het inkomen, 't is te zeggen op degenen die veel bezitten.

In het volgende nummer zal ik handelen over de schadevergoeding welke men aan de landbouwers zou moeten betalen voor het verbeteren van den grond, alsook voor de schadeloosstelling welke men zou moeten geven voor natuurrampen, droogte, bevroren, overstroming, enz.

SODOR.

Hier en Daar

Een gewichtig punt. — In den omtrek van Brussel worden aan buitenlieden talrijke kinderen ter opvoeding toevertrouwd. De moeders onderhandelen met deze personen, 't zij voor eene som in eens te betalen, 't zij voor eenen prijs maandelijks te geven.

Onder deze kleine wezens heeft men een aanzienlijk sterftecijfer vastgesteld en als bij zonderheid dient gemeld te worden dat het juist die kinderen zijn, waarvoor het onderhoud in eens betaald wordt, welke in groot getal overlijden.

Van den anderen kant is het juist te zeggen dat de toestand der voedster, die maandelijks betaald wordt, zeer karig is, somtijds na verloop van eenige maanden, houdt de moeder op te betalen.

De voedster wendt zich alsdan tot de gemeente die altijd weigert tusschen te komen, niettegenstaande de wet op den bijstand ten huize.

De voedster mag zich van hare verplichting niet ontslaan, want zij wordt vervolgd om het kind verlaten te hebben.

De maatschappij tot bescherming der verlaten kinderen heeft besloten op rechterlijk gebied, de kwestie te doen afhandelen van het recht welke de voedsters hebben zich tot de openbare weldadigheid hunner gemeente te wenden.

De thesis is namens voornoemde maatschappij voorgedragen door Mr Jaspar.

De gemeente pleit de onbevoegdheid van het tribunaal, om reden van de zelfstandigheid der gemeentemacht.

Een melkmeisje, dat met eenen ezelwagen naar de stad reed, werd door eenen jongeling, dien zij niet lijden kon, geplaagd of hij mede kon rijden.

— « Ik heb geen patent om met twee ezels te rijden », was het snedig antwoord.

Om zeep! — Ja, ja, ik zeg dat het ge- loof om zeep gaat, wanneer ik in de gazetten — de luike gazetten — de volgende te lezen krijg:

Relikwieën te koop

waaronder een van den heiligen Franciscus van Assisen, eene van den heiligen Johannes van het Kruis, eene van den heiligen Philipphus, enz. enz. met certificaten van echtheid, afgeleverd door het Vaticaan; met bijzondere toelating om de voorwerpen uit te stallen ter aanbidding door de geloovigen, afgeleverd door den bisschop van Doornijk.

Adres: Steenweg van Comblain, Aywaille.

Allons, *Volkje*, geef eens peper op de Socialist, die den godsdienst willen vernietigen of leg ons eens uit waarom die « scha-

cheraars in heilige dingen » op zijn amerikaansch hunnen toevlucht nemen tot de dagbladen.

Fortuin. — In *Algemeen Belang* staat te lezen dat « de hertog van Orleans 325,000 fr inkomen heeft en dat hij nog moet erven van zijne moeder.

» De aartshertog Albert, oom van keizer Frans-Jozef, liet 500 miljoen na in titels en eigedommen. »

Zou *Algemeen Belang* ons niet kunnen uitleggen hoe die mannen zulke kolossale fortuin gewonnen hebben door werken.

Een klein atwoord a. u. b., zulks zal heel interessant zijn.

Wij knippen uit eene briefwisseling uit Congo, gezonden aan *Het Volk* de volgende erge onthullingen:

« Zoo geraakten wij aan de soldatenschool der kolonie, waar voor het oogenblik 500 negers zijn van 7 tot 15 jaar, (volgens schatting wel te verstaan, want geen enkele kent zijn ouderdom); zij leeren daar alles tot zekeren ouderdom, wanneer zij in een regiment zullen mogen gaan als sergeant of officier.

» Het is wonder om zien hoe reeds velen met vlugge juistheid de oefeningen uitvoeren maar de manier waarop het hun geleerd wordt is ook zoo dwingend dat men er wel een ezel zou mede als soldaat gedrukt krijgen.

» Op een rang van 8 of 10 knapen, staar er twee met een buigzamen tak gewapend (*chiko* genaamd), en bij den minsten kromen sprong die een der jongens maakt, striemt het schuifend op z'n achterste en dit meermaals met zulk geweld dat het bloed er uitspringt; daarenboven worden middelgrooten nummers aangegeekend en na de oefeningen worden al de schulden opgeroepen, en een voor een krijgt een zeker aantal *chiko* kloppen, zoodat men ze in 't einde met de handen op het geslagen deel naar den stroom zie! loopen, ten einde het te verfrischen.

Aanvaard, enz.

Uw aller vriend,

En dat noemt men beschaving!

Op de beschuldiging als dat de graaf van Vlaanderen nog niets gedaan heeft om zijn begiftiging te verdienen (200,000 fr. per jaar) antwoordt een klerikaal blad dat hij aan 't land de twee prinses Baudewijn en Albert geschonken heeft.

Nu, men moet toch erkennen dat 't gauw verdiend is en de rijkdom op die manier gewonnen de vrucht van eigen arbeid heeten, de zaak bij 't haar trekken is.

Eene jaarlijksche premie van 100 000 fr. per manueel afstameling, dat is den prinsenkweek wat al te veel aanmoedigen.

Briefwisseling

Uit Saffelaere

Vergeeft mij dat ik u niet eerder geschreven heb; met de tegenwoordige omstandigheden past het mij niet altijd; ik heb gedurig vreemd volk in huis bij dag en bij nacht, en in zulk gewoel van kinderen en misere staat er uw hoofd niet altijd op. Onze vrienden De S... en H. B... weten daar het fijn van. De kiezing van den Werkrechtensraad staat voor de deur en ik zal al mijne krachten inspannen om stemmen te winnen voor de socia is er.

Voor den buiten is nog veel te doen. Nochtans, geloof mij, dat Saffelaere goed is. Ik heb hier al lange jaren propaganda gemaakt zonder dat gij mij kendet, maar ik was altijd verkleefd aan het socialistisch leerstelsel.

Eerst heb ik vele vervolgingen en tyranie onderstaan. Eenigen steun van mijn huisgezin, heb ik mij moeten slaafsch bukken. Gij weet, vriend, dat de priester op den buiten veel invloed heeft op het werkvolk. Dat is lange jaren hunne speelbal geweest, maar het is gansch veranderd. Nutteloos waren zijne pogingen om mij van het socialisme te doen afwijken. Ik zal er aan getrouw blijven tot de dood, maar ik moet slaafsch bukken; ik mag met geen opene kaarten spelen; ik ben lang een slachtoffer geweest.

Heden sta ik op goeden voet met iedereen, maar tegen de rijken voer ik strijd. Ik vraag hen wat zij voor het volk gedaan hebben, zonder kwaadheid, op vredelievenden toon? 't Is zoo dat gij tot den buitenmenssch moet spreken. Die moogt gij nooit misprijzen; beklagt hen dat zij zoo ongelukkig zijn; leert hen hunne rechten als mensch kennen; wijst hen op de socialist die door hun strijden verkregen hebben dat hun een